

**Adoracja wspólnoty parafialnej po Mszy Świętej
w drugi czwartek miesiąca, 14. sierpnia 2014 r.
Rozważania do tajemnic bolesnych Różańca świętego
z fragmentami encykliki *Veritatis splendor* św. Jana Pawła II.**

dr Wojciech Kosek

Rozważania prowadzone przez sześć osób:

Ł, P, W, Z – mężczyźni; B, D – kobiety

**Niniejsze opracowanie zostało opublikowane tutaj 15. sierpnia 2014 r.,
w uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny**

To see the English translation of this text ← click, please!

Czas rozważań: około 23 min

Konanie Pana Jezusa w Ogrójcu

D Pieśń: *Ogrodzie Oliwny* – 1 zwrotka (0:40)

B Ukochany Jezu! Wpatrujemy się z miłością w Twoją postać, ukrytą za białą Przenajświętszej Hostii. Widzimy oczami wiary, jak teraz klęczysz w Ogrodzie Getsemani. Widzimy krwawy pot, znak Twojego ogromnego napięcia wewnętrznego, znak zmagania, dokonujących się w głębinach Twego Serca. Odczytujemy wezwanie, jakie z tego Ogrodu kierujesz ponad wiekami do każdej i każdego z nas: «Nie ulegajcie pokusie poddania się własnej słabości, nie zadowalajcie się fałszywą pokorą uznania siebie samych za bezsilnych wobec mocy pokus. Zwyciężajcie pokusy! Zwyciężajcie je mocą, jaką wam teraz daję dzięki naszemu eucharystycznemu zjednoczeniu!» Najdroższy Jezu! Twoje zwycięskie zmaganie w Ogrodzie Getsemani przywołuje na pamięć inne, niestety przegrane zmaganie – to, jakie dokonało się u zarania dziejów ludzkości w ogrodzie rajskim. Autor Księgi Rodzaju zapisał (3,1-6): **(1:24)**

P „A wąż był bardziej przebiegły niż wszystkie zwierzęta lądowe, które Pan Bóg stworzył. On to rzekł do niewiasty: «Czy rzeczywiście Bóg powiedział: Nie jedzcie owoców ze wszystkich drzew tego ogrodu?» Niewiasta odpowiedziała wężowi: «Owoce z drzew tego ogrodu jeść możemy, tylko o owocach z drzewa, które jest w środku ogrodu, Bóg powiedział: Nie wolno wam jeść z niego, a nawet go dotykać, abyście nie pomarli». Wtedy rzekł wąż do niewiasty: «Na pewno nie umrzecie! Ale wie Bóg, że gdy spożyjecie owoc z tego drzewa, otworzą się wam oczy i tak jak Bóg będziecie znali dobro i zło». Wtedy niewiasta spostrzegła, że drzewo to ma owoce dobre do jedzenia, że jest ono rozkoszą dla oczu i że owoce tego drzewa nadają się do zdobycia wiedzy. Zerwała zatem z niego owoc, skosztowała i dała swemu mężowi, który był z nią: a on zjadł”. **(1:24)**

D Ukochany Jezu! Wpatrujemy się z miłością w Ciebie, z niezwykłą determinacją trwającego na modlitwie w sytuacji próby w Ogrodzie Getsemani. Odczytujemy wezwanie, jakie do nas kierujesz: „Wytrwajcie, nie ulegajcie sile kuszenia! Naśladujcie Mnie, a nie Ewę i Adama. Wierzcie w to, co z Mojego natchnienia napisał święty Paweł w Pierwszym Liście do Koryntian (10,13), że «wierny jest Bóg i nie dozwoli was kusić ponad to, co potraficie znieść, lecz zsyłając pokusę, równocześnie wskaże sposób jej pokonania, abyście mogli przetrwać»” **(0:54)**.

Biczowanie Pana Jezusa

W Pieśń: *Bądźże pozdrowiona Hostio żywa – 1 i 2 zwrotka (1:20)*

W Ukochany Jezu! Wpatrujemy się z miłością w Twoją postać, ukrytą za białą Przenajświętszej Hostii. Widzimy oczami wiary, z jaką determinacją trwasz teraz w przejmująco trudnej sytuacji cierpienia, trwasz z miłości do nas... Trwasz, bo pragniesz dać nam pouczenie, iż każda i każdy z nas tak samo może wytrwać... Tak!, my mamy od Ciebie moc do przetrwania najcięższych biczowań, jakimi są nade wszystko sytuacje ciężkiej pokusy... Mamy tę moc, jeśli tylko trawi nas gorące pragnienie zachowania wierności wobec przykazań Ojca, wobec miłującej woli naszego ukochanego Ojca, woli, którą On oznajmił poprzez prawo moralne, wpisane w przykazania... (1:04)

B Ukochany Jezu! Pokusy nakłaniają nas do łamania Bożego prawa. W związku z tym święty Jan Paweł II w encyklice *Veritatis splendor* (nr 103)¹ napisał, jak ważne jest, abyśmy zdobywali swoje własne serca dla silnej nadziei na zwycięstwo nad pokusami. Podkreślał on konieczność dostrzeżenia przez nas tego Boskiego źródła mocy, jaką stanowią dla nas sakramenty, jeśli tylko są pobożnie przyjmowane. Święty Jan Paweł II napisał tak: „Dzięki pomocy łaski Bożej i przy współpracy ludzkiej wolności zawsze pozostaje dla człowieka otwarta duchowa przestrzeń nadziei. W zbawczym Krzyżu Chrystusa, w darze Ducha Świętego, w sakramentach, które wypływają z przebitego boku Odkupiciela (por. J 19,34), wierzący znajduje źródło łaski i mocy, by zachowywać zawsze, nawet wśród najpoważniejszych trudności, święte prawo Boże”. (1:22)

Ł Ukochany Jezu! Z całego serca dziękujemy za łaskę uczestnictwa w Najświętszej Eucharystii i w adoracji po jej zakończeniu! Wierzimy, że oddając nasz czas na miłowanie Ciebie, nie tracimy go, a zyskujemy tak wiele... Oto Ty sam czynisz nas teraz osobami wolnymi od wpływów zła, osobami podobnymi do Ciebie. Bądź uwielbiony, o Panie, za dar Najświętszej Eucharystii... (0:37)

Cierniem ukoronowanie Pana Jezusa

Z Pieśń: *Ja wiem, w kogo ja wierzę – 1 i 2 zwrotka (1:36)*

D Ukochany Jezu! Wpatrujemy się z miłością w Twoją postać, ukrytą za białą Przenajświętszej Hostii. Widzimy oczami wiary, z jaką determinacją trwasz teraz w przejmująco trudnej sytuacji cierniem ukoronowania, trwasz z miłości do nas... Pragniesz uzmysłowić nam, że i my jesteśmy wezwani do takiej determinacji, do takiego heroicznego nieraz cierpienia w sytuacji, gdy jesteśmy kuszeni do zła. Wiemy, że jako ludzie skłonni do grzechu musimy nie tylko z pokorą uznawać siebie samych za niezdolnych do zwalczania pokus w oparciu o własne siły, ale musimy jednocześnie respektować zobowiązanie nas przez Boga do odnoszenia zwycięstw nad pokusami w oparciu o współpracę z Nim! (1:00)

Z Panie Jezu! Głęboko wierzymy, że aby to było możliwe, musimy napełniać się mocą Boga, jakiej Ty sam nam udzielasz, jeśli tylko z miłością spotykamy się z Tobą w sakramentach. Święty Jan Paweł II pisał o tym tak: „Jak powiada św. Andrzej z Krety, samo prawo «zostało ożywione przez łaskę i oddane jej na służbę, tworząc z nią harmonijną i płodną całość. I łaska, i prawo zachowały swoje cechy bez zmian i zniekształceń. Jednakże Bóg sprawił, że prawo, które przedtem było uciążliwym obowiązkiem i przymusem, stało się lekkim brzemieniem i źródłem wolności»”. (0:57)

B Ukochany Jezu! W tej godzinie łaski eucharystycznego zjednoczenia z Tobą pragniemy przebłagać Ciebie za te wszystkie sytuacje, kiedy to nie chcieliśmy trwać na modlitwie po przyjęciu Ciebie w Komunii Świętej. Zdajemy sobie sprawę, że wówczas, gdy Ty pragnąłeś mieć nas blisko siebie, blisko fizycznie, my odchodziliśmy od Ciebie. Wiemy, że gdy nie jednoczyliśmy się z Tobą na modlitwie po przyjęciu Ciebie w Komunii Świętej, to sprawialiśmy Tobie ogromny ból – ból Serca, zawiedzonego w miłości...Jednocześnie krzywdziliśmy samych siebie – samym sobie odmawialiśmy czerpania ze źródła siły, jakim jesteś Ty sam, będący dla nas fizycznie, w ciele, w Komunii Świętej... (1:07)

¹ Zobacz w Internecie: https://www.vatican.va/content/john-paul-ii/pl/encyclicals/documents/hf_jp-ii_enc_06081993_veritatis-splendor.html.

Droga krzyżowa Pana Jezusa

L **Pieśń: *Idziesz przez wieki – 1. zwrotka (1:16)***

D Ukochany Jezu! Wpatrujemy się z miłością w Twoją postać, ukrytą za białą Przenajświętszej Hostii. Widzimy oczami wiary, z jaką determinacją trwasz teraz w przejmująco trudnej sytuacji dźwignia krzyża, trwasz z miłości do nas...Pragniesz, aby każda i każdy z nas, uczestników dzisiejszej adoracji, pamiętał o słowach, którymi nadajesz głęboki sens naszemu dźwigniu ciężaru pokus: **(0:39)**

P „«Jeśli kto chce iść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech co dnia bierze krzyż swój i niech Mnie naśladuje! Bo kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto straci swe życie z mego powodu, ten je zachowa. Bo cóż za korzyść ma człowiek, jeśli cały świat zyska, a siebie zatraci lub szkodę poniesie?» (Łk 9,23-25). **(0:33)**

B Jezu! Wierzimy, że my, sami z siebie, nie mamy siły, aby do końca wytrwać w dźwigniu ciężaru zmagania z siłami pokus. Dlatego dziś po Komunii Świętej trwamy na adoracji, w zjednoczeniu sakramentalnym z Tobą, tuląc się do tej samej belki krzyża, jaką Ty, mocarzu, dźwigasz aż na sam szczyt. Wierzimy, że ta nasza szczególna bliskość czyni nas ludźmi podobnymi do Ciebie... **(0:38)**

W Tak, dzięki mocy Sakramentu Komunii stajemy się coraz pełniej podobni do Ciebie jako siostry i bracia Pogromcy piekieł! O Umiłowany!, wzbudź w nas pragnienie częstego miłowania Ciebie modlitwą w eucharystycznym czasie łaski, to znaczy w czasie, jaki od momentu przyjęcia Ciebie w Komunii Świętej trwa nie tylko do końca Eucharystii, ale i jakiś czas po jej zakończeniu. Amen. **(0:38)**

Śmierć Pana Jezusa na krzyżu

L **Pieśń: *Witam Cię, witam – 1. zwrotka (0:49)***

L Ukochany Jezu! Wpatrujemy się z miłością w Twoją postać, ukrytą za białą Przenajświętszej Hostii. Widzimy oczami wiary, z jaką determinacją trwasz teraz w przejmująco trudnej sytuacji umierania na krzyżu, trwasz z miłości do Ojca i do nas...Pragniesz, abyśmy stanęli u Twych przybitych do belki krzyża stóp, abyśmy stanęli obok Niepokalanej Maryi, Twojej i naszej Matki, abyśmy z Niej czerpiąc wzór, potrafili Ciebie miłować swoją obecnością tu, na Kalwarii. **(0:46)**

D Wierzimy, o Ukochany Zbawicielu, że teraz, gdy w zjednoczeniu eucharystycznym z Tobą adorujemy Ciebie, wiszącego na drzewie hańby, Ty zlewasz na nas źródła zbawczych łask, napełniając nas mocą do zwycięstwa nad grzechem, do zwycięstwa nad pokusami. Wierzimy, że teraz i w nas dokonuje się ta upragniona przemiana, o której święty Paweł zapisał w Liście do Galatów (5,24) tak: „A ci, którzy należą do Chrystusa Jezusa, ukrzyżowali ciało swoje z jego namiętnościami i pożądaniem”. Tak, wierzymy, że Ty, o Ukrzyżowana Miłości, teraz, w tej godzinie łaski eucharystycznego zjednoczenia, wydobywasz nas z mocy pożądliwości ciała i dajesz nam moc do zachowywania norm moralnych. Wierzimy tak ze świętym Janem Pawłem II, który zapisał w encyklice *Veritatis splendor* (nr 103) następujące słowa: **(1:20)**

Z „Byłoby bardzo poważnym błędem wyciągać (...) wniosek, że norma, której naucza Kościół, sama w sobie jest tylko «ideałem», jaki należy następnie przystosować, uczynić proporcjonalnym, odpowiednim do tak zwanych konkretnych możliwości człowieka: według «bilansu różnych korzyści w tym zakresie». Jakie są jednak «konkretne możliwości człowieka»? I o jakim człowieku mowa? O człowieku *opanowanym* przez pożądanie, czy o człowieku *odkupionym przez Chrystusa*? Bowiem chodzi właśnie o to: o *rzeczywistość* odkupienia dokonanego przez Chrystusa. *Chrystus nas odkupił!* Znaczy to, że obdarzył nas *możliwością* realizacji *całej* prawdy naszego istnienia; że wyzwolił naszą wolność spod *władzy* pożądania”. **(1:10)**

B Ukochany Zbawicielu! Adorujemy Ciebie, zawieszonoego na drzewie pomiędzy niebem i ziemią! Trwamy z miłością przy Tobie i wierzymy, że Twoja zbawcza Krew teraz czyni nas wolnymi od pożądliwości, jakich sami dotychczas nie mieliśmy sił przezwyciężyć. Bądź uwielbiony, o Umiłowany nasz Wybawicielu, wyzwalający nas z poddaństwa wobec sił ciemności. Jezu, z miłości do mnie umierający na drzewie krzyża, kocham Ciebie! Amen. **(0:43)**

Zakończenie Różańca św.

P Umiłowany Jezu! Oto doszliśmy wraz z Tobą do końca drogi, jaką przemierzałeś z Wieczernika na Golgotę dwa tysiące lat temu. Wierzymy, że moc Najświętszego Sakramentu, który spożyliśmy podczas Mszy Świętej, naprawdę przeniosła nas w czas Twojego życia, do Wieczernika. (0:28)

D Dziś po raz kolejny obdarzyłeś nas łaską uczestnictwa w tamtej celebracji, ponieważ każda Msza Święta jest zawsze tą Ostatnią Wieczerzą, którą sprawowałeś w noc poprzedzającą Twą drogę ku śmierci. W naszej dzisiejszej adoracji po Mszy Świętej otrzymaliśmy też łaskę towarzyszenia Tobie w drodze, jaką przemierzałeś z Wieczernika ku górze Czaszki. (0:36)

W I oto teraz jesteśmy tu, na górze Czaszki, z Maryją przepęlnioną bólem, gdy Ty, nasz ukochany Zbawicielu, z wysokości Krzyża zstępujesz do Otchłani, do krainy umarłych, aby wyjść stamtąd po trzech dniach w poranek Zmartwychwstania. Wierzymy, o Jezu zstępujący do Otchłani, że w tej godzinie łaski zstępujesz i do otchłani dusz naszych. Z głębokim przejęciem będziemy teraz do Apelu Jasnogórskiego trwać w modlitewnej ciszy, aby otwierać się na Twój głos – głos Dobrego Pasterza (por. J 10,1-18; Hbr 13,20). (0:52)